

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

LX. Quod cum silentio orare debeant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

LVII.

ANNO
CHRISTI
1127.*Vt fratres templi cum excommunicatis non participant.*

Hoc, fratres, valde cauendum atque timendum est, ne aliquis ex Christi militibus homini excommunicato nominatim ac publice aliquo modo se iungere, aut res suas accipere præsumat, ne anathema maranatha similiter fiat. Si vero interdictus tantum fuerit, cum eo participationem habere, & rem suam caritatiue accipere, non immerito licebit.

LVIII.

Qualiter milites sæculares recipiantur.

1. Ioh. 4. Si quis miles ex massa perditionis, vel alter sæcularis sæculo volens renuntiare, vestram communionem & vitam velit eligere, non ei statim assentiatur, sed, iuxta illud Pauli, *probate spiritus si ex Deo sunt*, & sic ei ingressus concedatur. Legatur igitur regula in eius præsentia, & si ipse præceptis expositæ regulæ diligenter obtemperauerit, tunc si magistro & fratribus eius recipere placuerit, conuocatis fratribus desiderium & petitionem suam cunctis animi puritate patefaciat: deinde vero terminus probationis in consideratione & prouidentia magistri, secundum honestatem vitæ petentis, omnino pendeat.

LIX.

Vt omnes fratres ad secretum consilium non vocentur.

Non semper omnes fratres ad consilium conuocare iubemus, sed quos idoneos & consilio prouidos magister cognouerit. Cum autem de maioribus tractare voluerit, vt est dare communem terram, vel de ipso ordine disceptare, aut fratrem recipere, tunc omnem congregationem, si magistro placet, conuocare est competens; auditoque communis capituli consilio, quod melius & utilius magister considerauerit, illud agatur.

LX.

Quod cum silentio orare debeant.

Orare fratres, prout animi & corporis affectus postulauerit, stando vel sedendo, tamen summa cum reuerentia,

tia, simpliciter, & non clamose, vt vnus alium non con-
 turbet, communi consilio iubemus.

LXI.

Vt fidem seruientium accipiant.

Agnouimus nempe complures ex diuersis prouinciis,
 tam clientes, quam armigeros, pro animarum salute ani-
 mo feruenti ad terminum cupientes in domo nostra man-
 cipari: vtile est autem vt fidem eorum accipiatis, ne for-
 te veteranus hostis in Dei seruitio aliquid furtiue vel in-
 decenter eis intimet, vel a bono proposito repente ex-
 terminet.

LXII.

Vt pueri quamdiu sunt parui non accipiantur inter fratres templi.

Quamuis regula sanctorum patrum pueros in congre-
 gatione permittat habere, nos de talibus non collauda-
 mus vos vnquam onerare. Qui vero filium suum, vel pro-
 pinquum, in militari religione perenniter dare voluerit,
 vsque ad annos, quibus viriliter armata manu possit ini-
 micos Christi de terra sancta delere, eum nutriat: dehinc
 secundum regulam in medio fratrum pater vel parentes
 eum statuant, & suam petitionem cunctis patefaciant.
 Melius est enim in pueritia non vouere, quam, postea-
 quam vir factus fuerit, enormiter retrahere.

LXIII.

Vt senes semper venerentur.

Senes autem pia consideratione secundum virium im-
 becillitatem supportare ac diligenter honorare oportet,
 & nullatenus in his quæ corporis sunt necessaria districte
 teneantur, salua tamen auctoritate regulæ.

LXIV.

De fratribus qui per diuersas prouincias profisciscuntur.

Fratres vero qui per diuersas prouincias diriguntur,
 regulam, in quantum vires expetunt, seruare in cibo &
 potu & ceteris studeant, & irreprehensibiliter viuant, vt
 ab his qui foris sunt bonum testimonium habeant: religio-
 nis propositum nec verbo nec actu polluant, sed maxime